

ROKA

Herman Vogel

Bela, nedozorela breza je tvoja roka
in njena dolinasta dlan je zibel,
ki čaka na novorojenčka.
Ne ve, ali bo snežna kozica
ali pa jagenjček, odet v nagubani plašč.
Vsa joče in trepeti.
Njen jok je počasno brnenje,
ki ni namenjeno vzdolž mojih strun.
Ne bo se ujelo v kotanje mojih izvoljenih sanj;
ne trepeti za moje odmeve.

Stopila boš na predpražnik sopečega jutra.
Ne boš prinesla v krušni slamnici
srebrnega zrnja za moje ptice.
Prinesla boš v prstih skoraj končano pletenje.
(Čakaš vrnitve,
in zato stresaš roko
kakor namočena krošnja.)

PAJEK

Cveto Preželj

I

Pajek čaka na steni,
da se na dnu kavne skodelice odpro
beli gradovi majhnih bogov.

Da z njimi poišče
osute cvetove,
sok črnih, lepljivih jagod izpije,
misel hroščev s prejo odene.